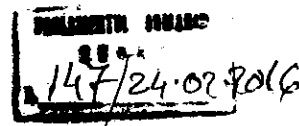

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind declararea zilei de 21 iulie – Ziua Banatului*, inițiată de domnul deputat Molnar Zsolt și un grup de parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale PSD, PNL, Minorități Naționale și Independenți (Bp. 704/2015).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare *declararea zilei de 21 iulie – Ziua Banatului* pentru a omagia ziua în care această regiune a devenit parte a Imperiului Habsburgic în urma păcii de la Passarowitz, prilej cu care se pot organiza manifestări cu caracter cultural-științifice.

Potrivit Expunerii de motive, se va oferi astfel tuturor bănățenilor și celor care respectă istoria Banatului posibilitatea de a sărbători anual această zi în mod instituționalizat.

Fondurile necesare organizării evenimentelor prilejuite de sărbătorirea Zilei Banatului pot fi asigurate din bugetele locale sau, după caz, din bugetele autorităților publice centrale ori ale instituțiilor publice.

II. Observații

1. În opinia inițiatorilor „istoricii consideră că aceasta este data în care Banatul a devenit o regiune europeană civilizată”.

Sub aspect istoric trebuie precizat că pacea de la Passarowitz a constituit doar un simplu episod în cadrul „Problemei Orientale” sau a „Crizei Orientale”, eveniment geopolitic determinat de tendința Austriei (Imperiul Habsburgic) și a Rusiei (Imperiul Țarist) de a anexa teritorii ale Imperiului Otoman aflat în criză, eveniment care se întinde pe mai bine de două secole, până la războaiele balcanice și crearea statelor naționale în Europa Sud-Estică. Astfel, pe fondul luptei pentru eliberare de sub dominația otomană dusă de popoarele balcanice, rivalitatea dintre Marile Puteri, a determinat izbucnirea a șase războaie ruso-austro-turce care s-au desfășurat pe teritoriul țărilor române și au provocat mari pierderi umane, materiale și teritoriale. Tratatul de la Passarowitz, invocat de inițiatori a pus capăt unui război dintre Imperiul Otoman pe de-o parte și Imperiul Habsburgic și Republica Venețiană de cealaltă parte. Tratatul a reflectat „de jure” situația militară existentă „de facto” în 1718: Imperiul Otoman a pierdut Banatul Timișoarei, Serbia de Nord (inclusiv Belgradul), nordul Bosniei și Oltenia în favoarea Casei de Habsburg.

La rândul ei, Veneția și-a pierdut posesiunile din peninsula Pelopones și din Creta, câștigate prin tratatul de la Karlowitz (1699), păstrând doar insulele Ioniene și Dalmația.

De asemenea, trebuie precizat că Imperiul Otoman a pierdut doar pentru o scurtă perioadă aceste posesiuni întrucât Serbia de Nord și Oltenia au fost obținute ulterior înapoi de Imperiul Otoman în 1739, prin Tratatul de la Belgrad.

Sub aspect juridic, trebuie menționat că în virtutea tratatelor semnate anterior, Imperiul Otoman nu avea dreptul să cedeze teritoriile cedate în timpul „Crizei Orientale”, respectiv Oltenia în 1718, Bucovina 1775 și Moldova dintre Prut și Nistru (1812), denumită în acel moment Basarabia, întrucât toate acestea nu erau provincii ale Imperiului Otoman, ci aparțineau principatelor creștine tributare, respectiv Țării Românești și Moldovei. În acest sens, voievozii aflați la putere, respectiv Ioan Mavrocordat în Țara Românească și Grigore Ghica al III-lea în Moldova, precum și mitropolitul Veniamin Costache, au protestat.

2. Inițiatorii nu precizează sursele de finanțare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcând dispozițiile **alin.(5) al art.138** din *Constituția României, republicată*, potrivit căruia „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”

De asemenea, potrivit prevederilor art.14 alin.(5) din *Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare*, după aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar prin care s-au aprobat bugetele locale respective.

Tot în acest sens, precizăm faptul că propunerea legislativă nu respectă dispozițiile art.15 alin.(1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul că „În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsuri/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va întocmi o fișă financiară care va respecta condițiile prevăzute de *Legea nr.69/2010*. În această fișă se înscriu efectele financiare asupra bugetului, care să aibă în vedere:

a) schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani;

b) estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor;

c) măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar”.

Totodată, dispozițiile art.15 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr 69/2010, cu modificările și completările ulterioare* prevăd că:

„(1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

a) fișa financiară prevăzută la art.15 din *Legea nr.500/2002 cu modificările și completările ulterioare*, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului